

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2016

ΟΜΙΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ
στο συνέδριο για την Ψηφιακή Οικονομία, **Digital Economy Forum 2016: «Η επανεκκίνηση είναι ψηφιακή»** του **Συνδέσμου Επιχειρήσεων Πληροφορικής & Επικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΠΕ)**,

«Η ψηφιακή οικονομία αποτελεί τον ισχυρότερο ίσως καταλύτη ανάπτυξης παγκοσμίως.

Σήμερα, περισσότερο από το ένα πέμπτο του ΑΕΠ (22,5%) στις ψηφιακά ώριμες αγορές του κόσμου παράγεται από την ψηφιακή οικονομία. Και το ποσοστό αυτό θα διευρυνθεί ακόμη περισσότερο. Μέχρι το 2020 η ψηφιακή οικονομία θα αντιστοιχεί στο ένα τέταρτο (25%) του παγκόσμιου ΑΕΠ. Μέχρι το 2020 το 70% του παγκόσμιου πληθυσμού θα χρησιμοποιεί smart phones, με τις συνδρομές να ξεπερνούν τα 6 δισ.

Για μια χώρα όπως η Ελλάδα, η ψηφιακή οικονομία μπορεί να αποτελέσει βασικό μοχλό ανάπτυξης. Η χώρα μας βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια κρίσιμη πρόκληση: καλείται να αυξήσει την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της, καλείται να αυξήσει τις επενδύσεις και την απασχόληση, όχι όμως με όρους κόστους εργασίας, αλλά με όρους καινοτομίας και γνώσης. Με αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, όπως η γεωγραφική θέση και το υψηλό επίπεδο ανθρώπινο δυναμικό της. Καλείται να αναβαθμίσει την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, μειώνοντας παράλληλα το κόστος λειτουργίας της. Καλείται να αυξήσει την ταχύτητα της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης και τη διαφάνεια.

Σε όλα αυτά τα επίπεδα, η ψηφιακή τεχνολογία παρέχει λύσεις και δημιουργεί ευκαιρίες.

Σύμφωνα με μελέτη του IOBE: μια αύξηση κατά 100% στη διάδοση των ανοιχτών δεδομένων στην Ελλάδα μπορεί να οδηγήσει – ceteris paribus - στη δημιουργία περισσότερων από 6.000 επιχειρήσεων. Μπορεί επίσης να οδηγήσει σε βελτίωση της κατάταξης της χώρας κατά 25 θέσεις σε όρους ανταγωνιστικότητας και κατά 33 θέσεις σε όρους διαφάνειας.

Για κάθε 1.000 άτομα που βελτιώνουν το επίπεδο των ψηφιακών δεξιοτήτων τους, θα μπορούσαν να ενισχυθούν οι ελληνικές εξαγωγές κατά 13,9 εκατ. ευρώ και να δημιουργηθούν 72 νέες επιχειρήσεις.

Η Ελλάδα μπορεί να στοχεύσει στη δημιουργία 500.000 θέσεων εργασίας – ειδικά για νέους εργαζόμενους – στον τομέα των νέων τεχνολογιών, των ψηφιακών δεξιοτήτων και της πληροφορικής.

Δυστυχώς, αυτές οι ευκαιρίες, παραμένουν ως τώρα ευκαιρίες. Η Ελλάδα δυστυχώς αποτελεί ουραγό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον τομέα της ψηφιακής οικονομίας και διακυβέρνησης. Παρ' ότι το θέμα αυτό είναι διαχρονικά ένας από τους «αγαπημένους» τομείς προγραμματικών εξαγγελιών των κομμάτων. Και – επίσης – παρά το γεγονός ότι έχουν διοχετευθεί στον τομέα αυτό σημαντικοί κοινοτικοί και εθνικοί πόροι.

Το βασικό πρόβλημα είναι η απουσία μιας συνεκτικής στρατηγικής, η οποία να εφαρμόζεται με συνέπεια και συνέχεια. Μιας στρατηγικής, η οποία θα ξεκινά από την υποδομή και θα καταλήγει στην ανάπτυξη δεξιοτήτων.

Έχουμε ένα δημόσιο τομέα που διαθέτει υποδομές και εξοπλισμό, αλλά κατακερματισμένα συστήματα που δεν συνδέονται μεταξύ τους. Έχουμε ένα θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο που είναι πολύπλοκο και δεν δημιουργεί το απαραίτητο αίσθημα ασφάλειας σε πολίτες, επιχειρήσεις και καταναλωτές. Έχουμε ελλιπή επένδυση σε θέματα εκπαίδευσης και δια βίου μάθησης.

Σήμερα, σε μια περίοδο βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων είναι σαφώς δυσκολότερη. Δεν έχουμε όμως άλλη επιλογή, από το να εστιάσουμε πόρους, πολιτικές και δράσεις στην ανάπτυξη της ψηφιακής οικονομίας. Δεν πρόκειται για πολυτέλεια, αλλά για ζωτική ανάγκη.

Η πιο μεγάλη αλλαγή που έχει επιφέρει το διαδίκτυο στην επιχειρηματικότητα, ήταν ο εκδημοκρατισμός της. Με το διαδίκτυο, οποιοσδήποτε διαθέτει μια καλή ιδέα και ένα καλό επιχειρησιακό σχέδιο, έχει τη δυνατότητα να πουλήσει το προϊόν ή την υπηρεσία του σε όλο τον κόσμο. Το κυρίαρχο ζητούμενο δεν είναι πλέον το μέγεθος, η φυσική υποδομή ή ο όγκος παραγωγής της επιχείρησης, αλλά η ευελιξία, η καινοτομία, η ταχύτητα στον εντοπισμό ευκαιριών και αναγκών στην αγορά.

Για τις επιχειρήσεις, η ψηφιακή τεχνολογία και ιδιαίτερα το διαδίκτυο, δημιούργησαν ένα νέο κόσμο δυνατοτήτων. Δεν μιλάμε μόνο για νέες δυνατότητες μείωσης κόστους, αύξησης πωλήσεων, εξωστρέφειας κτλ. Μιλάμε για νέα επιχειρηματικά μοντέλα, για ριζοσπαστικές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι αγορές. Θυμάται κανείς πως ήταν η μουσική βιομηχανία πριν το i-Tunes; Θυμάται κανείς πως ήταν ο τραπεζικός κλάδος πριν την ηλεκτρονική τραπεζική;

Παρ' όλα αυτά, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η ευκαιρία αυτή δεν έχει αξιοποιηθεί επαρκώς από τις μικρότερες επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ε.Ε., ενώ το 65% των χρηστών του διαδικτύου στην Ευρώπη πραγματοποιούν ηλεκτρονικές αγορές, μόνο το 16% των ΜμΕ πωλούν μέσω διαδικτύου. Και από αυτές, λιγότερες από τις μισές, μόλις το 7,5% πραγματοποιούν διασυννοριακές πωλήσεις.

Στην Ελλάδα τα ποσοστά είναι ακόμη χαμηλότερα: κοντά στο 9% είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που πωλούν online και μόλις 4,3% αυτές που διαθέτουν τα προϊόντα τους σε άλλες χώρες – μέλη της Ε.Ε.

Χαμηλός είναι βέβαια και ο δείκτης εμπιστοσύνης εκ μέρους των καταναλωτών, αφού μόνο το 40% των χρηστών στη χώρα μας πραγματοποιεί ηλεκτρονικές αγορές, έναντι μέσου όρου στην Ε.Ε. 63%.

Τα προβλήματα και τα εμπόδια υπήρχαν πριν την κρίση. Τώρα έχουν επιδεινωθεί. Υπάρχει κατ' αρχήν η δυσκολία χρηματοδότησης επιχειρηματικών σχεδίων, ιδιαίτερα καινοτόμων και πρωτοπόρων ιδεών, που παρουσιάζουν υψηλότερο βαθμό ρίσκου.

Υπάρχουν οι ελλείψεις του θεσμικού πλαισίου, το οποίο αδυνατεί να συμβαδίσει με την ταχύτητα των εξελίξεων στην τεχνολογία και στην αγορά. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργείται ανασφάλεια δικαίου, τόσο από την πλευρά των καταναλωτών όσο και από την πλευρά των επιχειρήσεων.

Υπάρχει η έλλειψη εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού, που αντιμετωπίζεται κυρίως από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να απασχολούν εξειδικευμένο προσωπικό, που μπορεί να σχεδιάζει και να υλοποιεί τη στρατηγική τους στον τομέα αυτό. Μπορεί να αξιοποιεί δυνατότητες, να εκτιμά κόστος και οφέλη. Για την πλειονότητα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ειδικά τη σημερινή εποχή, κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό.

Προτεινόμενες δράσεις:

- Διευκόλυνση πρόσβασης σε χρηματοδότηση για νέες καινοτόμες επιχειρήσεις, μέσω τραπεζικού συστήματος, αλλά και άλλων εργαλείων, όπως τα δίκτυα επιχειρηματικών αγγέλων.
- Εναρμόνιση θεσμικού πλαισίου με τα διεθνή πρότυπα, σε θέματα που σχετίζονται με διεθνοποίηση επιχειρήσεων, προστασία πνευματικής ιδιοκτησίας κτλ.
- Σύνδεση με την τριτοβάθμια εκπαίδευση και δημιουργία δικτύων μεταφοράς τεχνολογίας προς τις επιχειρήσεις
- Επένδυση σε προγράμματα δια βίου μάθησης, για επιχειρηματίες και εργαζομένους
- Διάδοση καλών πρακτικών για την προώθηση του ψηφιακού επιχειρείν, με την αξιοποίηση θεσμοθετημένων φορέων της επιχειρηματικότητας, όπως είναι τα Επιμελητήρια».